

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou trestněprávní odpovědnosti za jednání vyskytující se v prostředí sportu. Konkrétně si vybírá a zkoumá oblast sportovních úrazů způsobených sportovcem jinému sportovci a korupci ve sportu. V nejširším pojetí je rozdělena na tři části. V té úvodní jsou vzhledem k výrazným specifikům celospolečenského fenoménu sport popsány a vymezeny podstatné „mimoprávní“ pojmy a otázky, zejména samotný pojem sport, jeho kategorie, autonomie sportu a sportovní pravidla.

Hlavní část práce rozebírá problematiku trestněprávní odpovědnosti sportovce za způsobení zranění jinému. V kontextu aktuální právní úpravy je rozebráno, zda určitá jednání způsobující sportovní zranění naplňují znaky trestného činu. Následuje rozebrání možné aplikace konkrétních okolností vylučujících protiprávnost na uvedená jednání. Zkoumanými okolnostmi jsou například svolení poškozeného či přípustné riziko. V této části jsou nejvýrazněji zmiňovány a analyzovány vybrané teorie sportovně-právní doktríny, jež často vycházejí z podobných koncepcí jako jednotlivé okolnosti vylučující protiprávnost. Následují patrně nejvýraznější a nejpřínosnější úvahy *de lege ferenda*, které popisují možná řešení spočívající ve vymezení pojmu sportovní exces a též speciální okolnosti vylučující protiprávnost definované jako sportovní riziko. Není opomenuta zajímavá judikatura českých soudů ani zahraniční srovnání, které je pro naši minimální doktrínu i soudní praxi velkou inspirací.

Poslední část se věnuje problematice korupce ve sportu. Nejprve je definován tento široký negativní společenský jev. Poté jsou vybrány dva okruhy sportovních jednání, které mají určitý korupční charakter. Jedná se o uplácení rozhodčích z důvodu ovlivnění výsledku hry. Některé takové kauzy jsou mediálně známé a existují v nich již odsuzující soudní rozhodnutí. Zde je hlavní probíranou otázkou tzv. obstarávání věcí obecného zájmu jako klíčový znak úplatkářských trestných činů. Druhý okruh jednání spočívá v libovolném ovlivňování sportovní činnosti, které lze ve většině případů označit maximálně za neetické, nikoliv nezákonné. Avšak například existující jev sázek sportovců na vlastní utkání patrně naplňuje skutkovou podstatu trestného činu podvodu. Nadto lze obecně považovat otevírání otázek korupce v jakékoliv formě a společenské oblasti za nutný a přínosný první krok ve veřejně neustále deklarovaném boji s tímto negativním jevem.